

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815203702
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3815203702.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci žalobkyne: A. E. D., nar. X.XX. XXXX, bytom J., Sv. M. XX/XX, zast. JUDr. Tijanou Čečezovou, LL.M., advokátkou so sídlom v Bratislave, Drieňová 76/17, proti žalovanej: F. Z., nar. X.XX. XXXX, bytom F., Ul. R. č. XXX/X, zast. JUDr. Romanom Henčelom, advokátom so sídlom v Prievidzi, G. Švéniho č. 8, o vydanie hnutelných vecí, eventuálne o zaplatenie 954,89 eur s prísľ., takto

rozhodol:

I. Žalobný návrh žalobkyne o vydanie hnutelných vecí zamietá.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni peňažnú náhradu vo výške 100 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 100 eur od 15.5.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79%.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 12.3. 2015 sa žalobkyňa domáhala, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, aby súd uložil žalovanej povinnosť vydať jej 3 sady porcelánových kávových súprav, 2 ks brúsených váz, 1 ks porcelánových hodín, 4 ks raňajkových šálok, 2 ks polievkových mís - malá, veľká, 3 súpravy pohárov Zlatá Zuzana, 3 súpravy krištáľových pohárov, 6 ks rybárskych udíc a motorovú pílu Husqvarna a v prípade nemožnosti vydania týchto vecí žiadala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 954,89 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 938,72 eur, odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej. Súčasne si v konaní uplatnila i náhradu trov. Žalobný návrh zdôvodnila tým, že v dedičskom konaní po nebohom O. S., nar. X.X. XXXX, zomrelom dňa XX.X. XXXX, na základe Osvedčenia o dedičstve, vydaným súdnym komisárom JUDr. Emíliou Vallovou, v konaní sp. zn. 11D 38/2013, D not 63/2013, zo dňa 7.11. 2014, právoplatným dňa 25.11. 2014, nadobudla do svojho výlučného vlastníctva hnutelné veci, osobné motorové vozidlo zn. Hyundai D., ev. č. J Y.: F (ďalej len „S.“) a vyššie uvedené hnutelné veci. Po právoplatne skončenom dedičskom konaní, prostredníctvom svojho syna, A. Y. D., splnomocneného jej zastupovaním, telefonicky požiadala žalovanú o vydanie OMV. Po opakovane dohovorenom termíne stretnutia za týmto účelom jej žalovaná, prostredníctvom jej manžela, J. Z., dobrovoľne dňa X.X. XXXX odovzdala S.. O prevzatí S., pri ktorom bol prítomný jej syn, jej manžel, Y. D. a J. Líška, bol podpísaný preberací protokol. J. odovzdávaní S. boli jej syn a manžel pánom Z. utvrdení v tom, že v kufrí S. sa nachádzajú tiež všetky hnutelné veci, ktoré v dedičskom konaní nadobudla. E. syn a manžel sa pred ňou vyjadrili tak, že pri preberaní vozidla kufor neotvárali, pretože boli zaujatí S., ktoré sa nedalo naštartovať. Až následne, po odstavení S. pred miestom ich trvalého bydliska zistili, že v S. sa žiadne hnutelné veci nenachádzajú. B. listom zo dňa XX.X. XXXX požiadala o

vydanie vecí. B. jej žiadosť o vydanie vecí v odpovedi zo dňa X.X. XXXX považovala za bezpredmetnú s tvrdením, že hnutelné veci jej vydala spolu s S., skutočnosť ktorá pravdivá nie je, vyššie uvedené hnutelné veci, okrem S., jej žalovaná nevydala. E. vzťah so žalovanou nie je srdečný a je presvedčená, že je to dôvod, pre ktorý jej žalovaná hnutelné veci vydať nechce. J. hnutelné veci (ďalej len „hv“) sú pre ňu hodnotné, pretože sú spojené s jej spomienkami na nebohého, ku ktorému prechovávala hlbšie city. P. hv určila voľnou úvahou podľa internetovej stránky nasledovne: X sady porcelánových kávových súprav XX,XX eur, X ks brúsených váz XX,XX eur, X ks porcelánových hodín XX,XX eur, X ks raňajkových šálok X eurá, X ks polievkových mís - malá, veľká XX,XX eur, X súpravy pohárov B. B. XX eur, 3 súpravy krištáľových pohárov 84,60 eur, 6 ks rybárskych udíc 219,75 eur a motorová píla Husqvarna 327,70 eur.

2. Žalovaná žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Vo svojom prvom, písomnom vyjadrení k veci, zo dňa 26.5. 2015, považovala žalobný návrh za nedôvodný predovšetkým z dôvodu, že ona si svoju povinnosť vydať žalobkyni hnutelné veci, uvedené v Osvedčení o dedičstve po poručiteľovi S., splnila dobrovoľne. Všetky hv uvedené na strane 2 a 3 osvedčenia o dedičstve boli žalobkyni vydané spolu s OMV dňa 6.1. 2015, v prítomnosti svedkov. Vrátanie vecí zabezpečoval jej manžel v jej prítomnosti, v prítomnosti jej dcéry a ďalších osôb. K eventuálnemu petitu uviedla, že tento takisto považuje v celom rozsahu za nedôvodný. Nesúhlasí s hodnotou vecí určenej žalobkyňou, pretože v rámci dedičského konania bola hodnota hv, okrem vozidla, určená dohodou strán na sumu 100 eur. Pri určení hodnoty vecí zo strany žalobkyne nebola zohľadnená táto dohoda dedičov a určenie ceny podľa internetovej stránky nezohľadňuje skutočnú hodnotu hv podľa ich skutočného stavu.

3. Po vykonanom dokazovaní Okresný súd Prievidza rozsudkom č.k. 12C/101/2015-68, zo dňa 14.9. 2015, žalobu žalobkyne v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zhodnotiac výsledky dokazovania, dospel k právnomu záveru, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno a preto bol jej žalobný návrh nedôvodný. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že žalobkyňa nadobudla v dedičskom konaní po poručiteľovi Františkovi Ostrochovskom niektoré hv, ktoré boli v tom čase v držbe žalovanej. V konaní medzi stranami nebolo sporné ani to, že OMV žalovaná žalobkyni dňa 6.1. 2015 vydala. Sporné medzi stranami však zostalo, či spolu s OMV vydala žalovaná žalobkyni aj ostatné, žalobkyňou zdedené hv. V tomto smere boli výpovede strán rozdielne, keď žalobkyňa v celom priebehu konania tvrdila, že hv jej žalovaná nevydala, kým žalovaná tvrdila, že tieto veci sa v čase odovzdania OMV žalobkyni v OMV nachádzali a teda ich žalobkyni vydala a táto ich aj prevzala. Z dôvodu týchto rozporných tvrdení strán, vykonal súd vo veci dokazovanie vypočutím navrhnutých svedkov, ktorý vypovedali v prospech tej strany, ktorá ich svedeckú výpoveď v konaní navrhla. V tejto súvislosti treba uviesť, že viacerí svedkovia v konaní potvrdili, že v OMV odovzdanom žalovanou žalobkyni sa hv nachádzali (svedkovia J. Z., G. Z., Y. F., K. H.). Hoci žalobkyňa v konaní tvrdila, že dňa 6.1. 2015 si prostredníctvom svojho syna dohodla so žalovanou odovzdanie len OMV, bez súčasného odovzdania ostatných hv, toto jej tvrdenie bolo v rozpore s jej tvrdením v žalobe, kde uviedla, že „pri odovzdávaní motorového vozidla bol môj syn a manžel pánom Líškom utvrdený v tom, že v kufri vozidla sa nachádzajú tiež všetky hnutelné veci, ktoré som v dedičskom konaní nadobudla“. Pri prevzatí OMV žalobkyňou bol splnomocneným zástupcom žalobkyne predložený Preberací protokol, ktorý v tomto protokole uviedol, že OMV neštartovalo, pričom, ako to uviedol aj právny zástupca žalovanej, splnomocnenému zástupcovi žalobkyne nebránilo nič, aby v predmetnom protokole uviedol aj to, že OMV preberá bez hv, na prevzatí ktorých vecí boli strany, aj podľa názoru súdu, tak ako to v žalobe uviedla aj žalobkyňa, dohodnutí. Tvrdenia žalobkyne, že jej syn a manžel sa pred ňou vyjadrili, že pri preberaní motorového vozidla kufor neotvárali, pretože boli zaujatí samotným vozidlom, ktoré sa nedalo naštartovať, pričom vozidlo bola jedna snehová guľa, nemôže ísť na ujmu žalovanej. Je tiež nelogické konanie žalobkyne, ktorá bezprostredne potom, keď mala zistiť, že hv sa v OMV nenachádzajú, túto skutočnosť žalovanej ešte v ten istý deň neoznámila. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa na prevzatie zdedených vecí splnomocnila svojho syna, Ing. Y. D., pričom z jeho obsahu, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania v konaní, je zrejmé, že táto plná moc sa týkala aj prevzatia hv. V tejto súvislosti sa súd stotožnil s právnym názorom právneho zástupcu žalovanej, a síce, že splnomocnený zástupca žalobkyne sa pri prevzatí OMV nemal uspokojiť s tvrdením druhej strany, že v OMV sa nachádzajú hv, ale túto skutočnosť mal aj riadne preveriť, čo sa v danom prípade nestalo. Nemôže byť teda na ujmu žalovanej, že splnomocnený zástupca žalobkyne nepostupoval pri prevzatí OMV s náležitou starostlivosťou. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na rozpor medzi výpoveďami svojho manžela a syna s výpoveďami svedkov Z. a H. ohľadne toho, či, resp. ako veľmi bolo X.X. XXXX nasnežené, táto skutočnosť nemohla mať podľa názoru súdu žiaden vplyv na rozhodnutie v tejto veci. K. aj pokiaľ právna zástupkyňa žalobkyne poukazuje na ucelenú a logickú

výpoveď A. D. Z., z vykonaného dokazovania je zrejmé, že jeho výpoveď v konaní nebola v rozpore len s výpoveďami svedkov navrhnutých žalobkyňou. J. žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v konaní za najvýznamnejšiu skutočnosť považovala tvrdenie žalovanej, že hv priviezli k autu pri F. a tam tieto hv poprekladali z jej osobného motorového vozidla, ktorým je F. M. do S., ktoré tvrdenie je v rozpore s tvrdením jej dcéry a p. H., ktorí vypovedali, že hv boli naložené do osobného motorového vozidla zn. Y. J. M., patriaci svedkovi H., súd uvádza, že na pojednávaní pred súdom dňa XX.X. XXXX uviedla síce žalovaná, že „k autu P.....išli vlastným autom“ a následne, že „.....mojím S. je auto F. M.“, z týchto vyhlásení žalovanej však nemožno vyvodiť záver, že sa hv nakladali do vozidla zn. F. M.. Y. na vyššie zistený a súdom vyhodnotený skutkový stav veci, považoval súd za neúčelné a ne hospodárne doplniť vo veci dokazovanie navrhnuté žalobkyňou, vyžiadanim dokladu o uskutočnených hovoroch z tel. čísla XXXX XXX XXX od spoločnosti O2 R., s.r.o. a aby súd od tejto spoločnosti zistil majiteľa tel. č. XXXX XXX XXX, ktorými dôkazmi sa malo preukázať, že svedok Z. nehovoril pravdu, pokiaľ sa vyjadril, že následne po odovzdaní S., teda po X.X. 2015, nebol v tel. kontakte s p. D., pričom z predloženého dokladu vyplýva, že na jeho tel. č. Y. D. ml. telefonoval hneď na druhý deň, 7.1. 2015, pričom hovor trval 1 minútu a 42 sekúnd, následne 27.1. 2015 hovor trval 11 minút a 17 sekúnd a boli mu zasielané 2 SMS správy (aj keď súd pôvodne tento dôkaz mienil vykonať), pretože ak by súd aj vykonal tento dôkaz, bolo by ním síce preukázané z akých čísiel sa telefonovalo, avšak už nie, kto s kým v skutočnosti telefonoval. Takisto zadovážením predmetného dôkazu by nebolo možné zistiť jeho obsah. Keďže žalobkyňa v konaní neuniesla dôkazne bremeno, keď nepreukázala, že by jej žalovaná hv, ktoré nadobudla do výlučného vlastníctva zadržovala, resp. že by jej tieto veci dňa 6.1. 2015 nevydala, bolo potrebné žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 5Co/932/2015-89, zo dňa 14.9. 2016, vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že súd prvej inštancie opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. V sporovom konaní účastníci majú povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Tieto povinnosti spočívajú v tom, že žalobca musí jednak tvrdiť konkrétne skutočnosti, ktoré uplatnený nárok odôvodňujú a jednak označiť dôkazy, preukazujúce jeho tvrdenia. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takéhoto rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. V zásade platí, že skutočnosti, od ktorých sa odvíja uplatnené právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bolo teda na žalobkyňu, aby za účelom dosiahnutia úspechu v konaní tvrdila rozhodujúce skutočnosti a na preukázanie ich tvrdení označila, alebo predložila dôkazy. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie pritom nepochybne vyplýva, a čo v konaní ani nebolo medzi účastníkmi sporné, že žalobkyňa nadobudla v dedičskom konaní po poručiteľovi O. S. niektoré hv, ktoré boli v tom čase v držbe žalovanej. V konaní medzi účastníkmi nebolo sporné ani to, že OMV žalovaná žalobkyne dňa 06.01. 2015 vydala. Sporné medzi účastníkmi však zostalo, či spolu s OMV vydala žalovaná žalobkyne aj ostatné žalobkyňou zdedené hv. V tomto smere boli výpovede účastníkov rozdielne, keď žalobkyňa v celom priebehu konania tvrdila, že hv jej žalovaná nevydala, kým žalovaná tvrdila, že tieto veci sa v čase odovzdania OMV žalobkyne v OMV nachádzali a teda ich žalobkyne vydala a táto ich aj prevzala. Z dôvodu týchto rozporných tvrdení účastníkov, vykonal súd prvej inštancie vo veci dokazovanie vypočutím navrhnutých svedkov, ktorí vypovedali v prospech toho účastníka konania, ktorý ich svedeckú výpoveď v konaní navrhol, pričom viacerí svedkovia v konaní potvrdili, že v OMV, odovzdanom žalovanou žalobkyne, sa hv nachádzali (svedkovia J. Z., G. Z., Y. F., K. H.). P. žalobkyňa v konaní tvrdila, že dňa XX.XX. XXXX si prostredníctvom svojho syna dohodla so žalovanou odovzdanie len S., bez súčasného odovzdania ostatných hv, toto jej tvrdenie bolo aj podľa odvolacieho súdu v rozpore s jej tvrdením v žalobe, kde uviedla, že „pri odovzdávaní motorového vozidla bol môj syn a manžel pánom Z. utvrdený v tom, že v kufri vozidla sa nachádzajú tiež všetky hnuťelné veci, ktoré som v dedičskom konaní nadobudla“. J. prevzatí S. žalobkyňou bol splnomocneným zástupcom žalobkyne predložený J. protokol, ktorý v tomto protokole uviedol, že S. neštartovalo, pričom odvolací súd uvádza, tak ako správne to uviedol i súd prvej inštancie, splnomocnenému zástupcovi žalobkyne nebránilo nič, aby v predmetnom protokole uviedol aj to, že S. preberá bez hv, na prevzatí ktorých boli účastníci aj podľa názoru odvolacieho súdu, tak ako to v návrhu uviedla aj samotná žalobkyňa, dohodnutí. V žalobkyne, že jej syn a manžel sa pred ňou vyjadrili, že pri preberaní motorového vozidla kufor neotvárali, pretože boli zaujatí samotným vozidlom, ktoré sa nedalo naštartovať, pričom vozidlo bola jedna snehová guľa, nemôže ísť ani podľa odvolacieho súdu na ujmu žalovanej. Je tiež nelogické konanie žalobkyne, ktorá bezprostredne potom, keď mala zistiť, že hv sa v S. nenachádzajú, túto skutočnosť žalovanej ešte v ten istý deň neoznámila. V konaní bolo ďalej jednoznačne preukázané, že

žalobkyňa na prevzatie zdedených vecí splnomocnila svojho syna, A.. Y. D., pričom z jeho obsahu, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie, je zrejmé, že táto plná moc sa týkala aj prevzatia hv. V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie a síce, že splnomocnený zástupca žalobkyne sa pri prevzatí S. nemal uspokojiť s tvrdením druhej strany, že v S. sa nachádzajú hv, ale túto skutočnosť mal aj riadne preveriť, čo sa v danom prípade nestalo. X. byť teda ani podľa odvolacieho súdu na ujmu žalovanej, že splnomocnený zástupca žalobkyne nepostupoval pri prevzatí S. s náležitou starostlivosťou. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na rozpor medzi výpoveďami svojho manžela a syna s výpoveďami a svedkami Z. a H. ohľadne toho, či, resp. ako veľmi bolo XX.XX. XXXX nasnežené, táto skutočnosť nemohla mať ani podľa názoru odvolacieho súdu žiaden vplyv na rozhodnutie v tejto veci. J. žalobkyňa v konaní za najvýznamnejšiu skutočnosť považovala tvrdenie žalovanej, že hv priviezli k autu pri F. a tam tieto hv poprekladali z jej osobného motorového vozidla, ktorým je F. M. do S., ktoré tvrdenie je v rozpore s tvrdením jej dcéry a p. H., ktorí vypovedali, že hv boli naložené do osobného motorového vozidla zn. Y. J. M. patriaci svedkovi H., odvolací súd uvádza, že z týchto vyhlásení žalovanej však nemožno vyvodiť záver, že sa hv nakladali iba do vozidla zn. F. M., zároveň žalovaná presne uviedla, ktoré osoby sa odvozu veci zúčastnili, čo aj tieto osoby riadne potvrdili. J. žalobkyňa v alternatívnom petite žiadala, aby jej žalovaná v prípade nevydania hv zaplatila XXX,XX eur, súd prvej inštancie správne uviedol, že v dedičskom konaní sa dedičia dohodli na zostatkovej cene všetkých hv XXX eur a teda je nedôvodné po krátkom čase požadovať od žalovanej, ktorá sa na tejto zostatkovej cene takisto dohodla, niekoľkonásobne vyššiu sumu, navyše bez akejkoľvek bližšej špecifikácie niektorých vecí a bez predloženia akýchkoľvek dokladov o zakúpení a kúpnej cene týchto vecí. Y. na vyššie zistený a súdom prvej inštancie správne vyhodnotený skutkový stav veci, považoval aj odvolací súd za neúčelné a nehospodárne doplniť vo veci dokazovanie navrhnuté žalobkyňou, vyžiadanim dokladu o uskutočnených hovoroch z tel. čísla XXXX XXX XXX od spoločnosti O2 R., s.r.o. a aby súd od tejto spoločnosti zistil majiteľa tel. č. XXXX XXX XXX, ktorými dôkazmi sa malo preukázať, že svedok Z. nehovoril pravdu, pokiaľ sa vyjadril, že následne po odovzdaní S. teda po X.X. XXXX nebol v tel. kontakte s p. D., pričom z predloženého dokladu vyplýva, že na jeho tel. č. Y. D. ml. telefonoval hneď na druhý deň, XX.XX. XXXX, pričom hovor trval X minútu a XX sekúnd, následne XX.XX. XXXX hovor trval XX minút a XX sekúnd a boli mu zasielané X R. správy, pretože ak by súd aj vykonal tento dôkaz, bolo by ním síce preukázané z akých čísiel sa telefonovalo, avšak už nie, kto s kým v skutočnosti telefonoval. V. zadovážením predmetného dôkazu by nebolo možné zistiť jeho obsah. F. žalobkyňa v konaní neunesla dôkazne bremeno, keď nepreukázala, že by jej žalovaná hv, ktoré nadobudla do výlučného vlastníctva zadržovala, resp. že by jej tieto veci dňa XX.XX. XXXX nevydala, súd prvej inštancie správne žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

5. Na základe dovolania, podaného proti vyššie uvedenému rozsudku F. súdu v V. žalobkyňou, X. súd R. republiky uznesením č.k. XCdo XX/XXXX-XXX, zo dňa XX.X. XXXX, rozsudok F. súdu v V., zo dňa XX.X. XXXX, sp.zn. XCo/XXX/XXXX, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia X. súd R. republiky okrem iného uviedol, že dôvodom potvrdzujúceho rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby bol záver odvolacieho súdu (tiež súdu prvej inštancie) o neunesení dôkazného bremena žalobkyňou, ktorá nepreukázala, že by jej žalovaná hnutelné veci, ktoré žalobkyňa nadobudla do výlučného vlastníctva, zadržovala, resp. že by jej tieto veci dňa X.X. XXXX nevydala. K uvedenému záveru odvolacieho súdu (bod XX tohto rozhodnutia) dovolací súd akcentuje skutočnosť, že okrem povinnosti dostatočne odôvodniť právne posúdenie veci má súd zároveň povinnosť dostatočne odôvodniť proces dokazovania. G. je jedným z najvýznamnejších štádií M. sporového konania, prostredníctvom ktorého súd zisťuje, či skutkový stav prezentovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu zodpovedá alebo nezodpovedá skutočnosti. G. v sporovom konaní je ovládané prejednávacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdých stranami a vykonáva len tie dôkazy, ktoré strany navrhli (okrem výnimiek podľa § X20 ods. 1 posledná veta S.). J. aj v zmysle M. sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu (článok X M.). Aj podľa M. ostáva v sporovom konaní zachovaná povinnosť strán sporu označiť dôkazy ako jednu z náležitostí žaloby (§ X32 ods. 1 M.) a preberá sa právo súdu rozhodnúť o tom, ktoré dôkazy vykoná (§ X85 ods. 1 M.). R. podľa M. zásadne nevykonáva dokazovanie bez návrhu, s výnimkou prípadu podľa § 185 ods. X a X M.). Z citovaných ustanovení vyplývajú teda základné práva a povinnosti strán sporového konania, ktorými je aj tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých strana odvodzuje svoje právo alebo povinnosť proti strane a označiť dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť ním tvrdých skutočností (povinnosť

tvrdenia a dôkazná povinnosť). R. sporu musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne (povinnosť tvrdenia). J. tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom. E. nesplnenie má spravidla významné dôsledky pre rozhodnutie vo veci samej. X. dôkazného bremena totiž znamená neúspešnosť strany v spore. R. skutočnosť, či strana sporu, resp. účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. K. bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi spornými stranami v spore závisí na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti sporových strán. S. platí, že žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. B. je povinný (za predpokladu, že chce byť úspešný v spore) tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. L. tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerodovaniu. J. posudzovaní dôkazného bremena tej ktorej strany sporu treba rešpektovať takzvanú negatívnu dôkaznú teóriu (na ktorú poukazuje aj dovolateľka), t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti (negatívnu skutočnosť - niečo čo sa nestalo, čo neexistuje, napr. tvrdenie, že žalovaný nezaplatil a podobne) v dôsledku čoho dochádza k preneseniu dôkazného bremena na žalovaného aj napriek tomu, že ide o tvrdenie žalobcu. V. teória sa uplatní vtedy, keď nie je možné existenciu určitej skutočnosti dokázať prostredníctvom tvrdenia iných pozitívnych skutočností, ktoré v konečnom dôsledku vedú k záveru o tom, že určitá negatívna skutočnosť je daná. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu je zjavné, že odvolací súd (napokon ani súd prvej inštancie) sa otázkou nevyhnutne súvisiacou s dokazovaním v sporovom konaní, takzvanou negatívnou dôkaznou teóriou, vôbec nezaoberal, ktorá otázka mohla mať rozhodujúci význam pre spravodlivé rozhodnutie sporu a to posúdenie nároku žalobkyne voči žalovanej na vydanie huteľných vecí, resp. eventuálne zaplataenia XXX,XX eur s príslušenstvom. K. odvolacieho súdu je tak nepresvedčivé, nepreskúmateľné a nesporné kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § X20 ods. 2 M. v spojení s § 378 ods. X M.. V. nedostatky odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu treba považovať za pochybenie v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ M.. Dovolanie žalobkyne je preto v zmysle citovaného ustanovenia prípustné a zároveň aj dôvodné. Dovolateľke bolo znemožnené realizovať jej patriace procesné oprávnenia postupom odvolacieho súdu, na ktorý možno primerane aplikovať závery vyjadrené v stanovisku publikovanom v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, v jeho druhej vete.

6. Krajský súd v Trenčíne následne uznesením, č.k. 5Co/231/2018-123, zo dňa 16.1. 2019, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, č.k. 12C/101/2015-96, zo dňa 13.10. 2016, a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že po opätovnom preskúmaní veci odvolací súd, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 455 CSP dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Za podstatnú v tejto súvislosti odvolací súd považoval dovolacím súdom vytýkanú vadu nepresvedčivosti, nepreskúmateľnosti a nenaplnení kritérií pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP v dôsledku nezaobrania sa otázkou nevyhnutne súvisiacou s dokazovaním v sporovom konaní, tzv. negatívnou dôkaznou teóriou, ktorá mohla mať rozhodujúci význam pre spravodlivé rozhodnutie sporu, a to posúdenie nároku žalobkyne voči žalovanej na vydanie huteľných vecí, resp. eventuálne zaplataenie 954,89 eur s príslušenstvom. V nadväznosti na uvedený a vytýkaný nedostatok zásadného charakteru, ktorým je tiež zaťažené konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie, odvolací súd zdôraznil úlohu riadneho opravného prostriedku - odvolania, ktoré slúži k preskúmaniu výsledkov doterajšieho konania z hľadiska správnosti a zákonnosti vydaného rozhodnutia, čím umožňuje dosiahnutie zmeny alebo zrušenia nesprávnych a nezákonných rozhodnutí, posilňuje dôveru strán v súdne konanie a upevňuje presvedčivosť tých rozhodnutí súdu, ktoré v opravnom konaní boli uznané ako správne a zákonné. Hoci podľa konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nedostatok pri uplatňovaní niektorých záruk spravodlivého súdneho konania, napr. na súde prvej inštancie, môže byť korigovaný konaním na súde druhej inštancie (Le Compte, Van Leuven a De Meyere v. Belgicko z 23. júna 1981, Adolf v Rakúsko z 26. marca 1982, Feldbrugge v. Holandsko z 29. mája 1986; porovnaj tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 1/2013 zo 16. januára 2013), odvolací súd nemal v danej veci pre vadu nepresvedčivosti, nepreskúmateľnosti a nenaplnení kritérií pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP, v spojení s § 378 ods. 1 CSP súdom prvej inštancie v súvislosti s napadnutým rozsudkom v dôsledku nezaobrania sa tzv. negatívnou dôkaznou teóriou v procese dokazovania, priestor pre vecný prieskum

odvolaním napadnutého rozhodnutia, ktorý by umožnil prijať závery o ne/správnosti skutkových a právnych záveroch súdu prvej inštancie, pričom opätovné umožnenie realizácie procesných práv strán v konaní pred súdom prvej inštancie je v takomto prípade prakticky nevyhnutným dôsledkom rešpektovania ústavného princípu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania odvolacím súdom, lebo strane pripúšťa možnosť prieskumu správnosti nových, poprípade z pohľadu súdu prvej inštancie dosiaľ neprijatých záverov. Požiadavke dôsledného rešpektovania ústavného princípu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania pri vytýkanej vade teda odvolací súd mohol urobiť iba kasačným rozhodnutím.

7. R. prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkov Y. D., A. Y. D., J. Z., G. Z., Y. F., K. H. a H. A. a listinnými dôkazmi, a to obsahom spisu S. súdu J. sp. zn. XXD/XX/XXXX-X D not XX/XXXX, preberacieho protokolu zo dňa X.X. XXXX, listu adresovanom právnou zástupkyňou žalobkyne žalovanej zo dňa XX.X. XXXX, listu adresovanom právnym zástupcom žalovanej žalobkyni zo dňa X.X. XXXX, R. hodnoty vecí nadobudnutých v dedičskom konaní, H. posudku č. XXX/XXXX, veľkého technického preukazu k S., podrobného výpisu k faktúre č. XXXXXXXXXXXX za mesiac január XXXX, informácie O2 č.l. XX, podaní právnych zástupcov strán (č.l. XX, XX, XXX, XXX), inzerátov z webovej stránky bazos.sk č.l. XXX-XXX, potvrdenia o kúpe motorovej píly č.l. XXX, na základe čoho mal zistený tento skutkový stav veci:

8. V dedičskom konaní vedenom na S. súde J. po nebohom O. S., nar. X.X. XXXX, zomrelom dňa XX.X. XXXX, na základe S. o dedičstve, vydaným súdnym komisárom E. U. Y., v konaní sp. zn. XXD XX/XXXX, D not XX/XXXX, zo dňa X.XX. XXXX, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa XX.XX. XXXX, nadobudla žalobkyňa do svojho výlučného vlastníctva hnuiteľné veci, osobné motorové vozidlo zn. P. D., ev. č. J Y.: F v zostatkovej cene X.XXX eur a ďalšie hnuiteľné veci - X sady porcelánových kávových súprav, X ks brúsených váz, X ks porcelánových hodín, X ks raňajkových šálok, X ks polievkových mís (malá, veľká), X súpravy pohárov B. B., X súpravy krištáľových pohárov, X ks rybárskych udíc a motorovú pílu P. v zostatkovej hodnote podľa dohody dedičov spolu v sume XXX eur.

9. Po právoplatne skončenom dedičskom konaní, prostredníctvom svojho syna, A. Y. D., splnomocneného jej zastupovaním, telefonicky požiadala žalobkyňa žalovanú o vydanie S.. V konaní nebolo sporné, že k odovzdaniu S. žalovanou žalobkyni došlo dňa X.X. XXXX.

XX. O prevzatí S., pri ktorom bol prítomný syn žalobkyne a jej manžel, Y. D. a J. Z., bol podpísaný „J. protokol pre osobný automobil P. D.“, v ktorom sa uvádza v rámci zistených poškodení „automobil neštartuje“. J. podpísal syn žalobkyne a manžel žalovanej.

XX. J. tvrdenia žalobkyne, pri odovzdávaní S. boli jej syn a manžel pánom Z. utvrdení v tom, že v kufri S. sa nachádzajú tiež všetky ďalšie hnuiteľné veci, ktoré v dedičskom konaní nadobudla. E. syn a manžel sa pred ňou vyjadrili tak, že pri preberaní vozidla kufor neotvárali, pretože boli zaujatí S., ktoré sa nedalo naštartovať. Až následne, po odstavení S. pred miestom ich trvalého bydliska zistili, že v S. sa žiadne hnuiteľné veci nenachádzali.

XX. B. prostredníctvom svojej právnej zástupkyne listom zo dňa XX.X. XXXX požiadala odporkyňu o vydanie hv.

XX. B. žalobkyni, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, listom zo dňa X.X. XXXX, oznámila, že jej žiadosť považuje za bezpredmetnú s tvrdením, že hv jej vydala spolu s S.. S. aj s hv prevzal Y. D., nar. XX.X. XXXX, dňa X.X. XXXX. B. si opakovane nemôže splniť svoju povinnosť vydať žalobkyni hv, pretože si už túto povinnosť splnila.

XX. P. hv vecí aj napriek predchádzajúcej dohode strán o zostatkovej cene hv v dedičskom konaní, žalobkyňa určila voľnou úvahou podľa internetovej stránky nasledovne: X sady porcelánových kávových súprav XX,XX eur, 2 ks brúsených váz 63,33 eur, 1 ks porcelánových hodín 17,40 eur, 4 ks raňajkových šálok 4 eurá, 2 ks polievkových mís - malá, veľká 42,86 eur, 3 súpravy pohárov Zlatá Zuzana 99 eur, 3 súpravy krištáľových pohárov 84,60 eur, 6 ks rybárskych udíc 219,75 eur a motorová píla Husqvarna 327,70 eur (č. l. 17 až 21 spisu).

15. Žalobkyňa i na pojednávaní pred súdom (pred prvým vyhlásením rozsudku) zotrvala na podanom návrhu. Uviedla, že v deň, keď sa preberalo auto bola v práci, bolo to 6.1., pri preberaní bol prítomný

jej manžel so synom. Keď sa vrátila z práce, bola zvedavá, v akom stave je OMV. Stálo pred obytným domom, vizuálne sa jej páčilo. Auto bolo prázdne, hv okrem auta jej vydané neboli. Dokonca v aute chýbala aj povinná výbava, bolo vybraté z auta aj autorádio. Auto bolo na letných gumách, upozornila ju na to jej rodina. Nepovedala, že hv mali byť v kufri OMV. Nevedela uviesť, kde sa nachádzalo OMV v čase, keď sa preberalo, vedela však, že sa malo prebrať niekde pri Kauflande. Nevedela uviesť, či všetky hv by sa zmestili do kufra OMV. Udice videla, boli aj skladacie. Niektoré sa zložiť nemohli, mohli mať 1,8 m. S nikým nikdy nejednala, ani telefonicky, ani písomne. Splnomocnenie na všetky úkony ohľadne vydania OMV a ostatných hv mal jej syn. R. ju zastupoval kompletne od začiatku dedičského konania. J. vie, jej syn si telefonoval s manželom p. Z. a telefonicky sa fakticky dohodli na vydaní vecí. S. začatím dedičského konania sa všetky hnutelné veci, o vydanie ktorých žiada, nachádzali v dome po poručiteľovi Ostrochovskom. X. v tom dome bola ešte za jeho života. L. to niekedy v januári, asi mesiac pred jeho smrťou. V. veci vtedy tam boli, videla ich. J. sa už k týmto veciam nedostala. L. informovaná synom, že tento žiadal o vydanie vecí telefonicky. J. má informácie, jej syn bol v kontakte len s manželom žalovanej. X., na základe čoho v dedičskom konaní boli hv ohodnotené na XXX eur, išlo to mimo ňu, nebola účastná na dedičskom konaní, bola v ňom zastúpená. R. I. eur za vyššie uvedené hv sa jej zdá byť neprimerane nízka. H. pílu P. kupovala ona v roku XXXX, určite stála minimálne XXX eur. B. doklady od hv, vydania ktorých sa domáha, nemá.

XX. B. na pojednávaní pred súdom (pred prvým vyhlásením rozsudku) uviedla, že je pravda, že hv odovzdával jej manžel, nie ona. X. sa však v tom čase v blízkosti manžela. J. ide o auto a hv, tieto všetky sa nachádzali u jedného pána, menom Y., v S.. B. to jej manžel s jedným ďalším svedkom, meno ktorého nepoznala. V kufri auta bola motorová píla. S. veci boli na zadných, predných sedačkách a spomínané udice boli v aute pozdĺž celého auta. Hv boli pre ňu nepodstatné, nemala dôvod ich žalobkyni neodovzdať. J. ide o preberací protokol k S., priniesol ho p. D.. J. protokol podpísal jej manžel. J. sa nevyhotovil preberací protokol aj ohľadne ostatných vecí, nevedela. E. manžel povedal p. D.ovi, že ostatné hv sa v aute nachádzajú, a ten následne uviedol, že mama si hv doma preberie. V. do preberacieho protokolu „automobil neštartuje“, napísal p. D.. L. vzdialená od p. D. a aj p. Z. pri preberaní vozidla asi meter, resp. dva metre. R. pri nej aj svedkovia. Z miesta, kde sa S. odovzdalo, odišla ešte pred p. D. om, ktorý tam bol ešte asi so svojím otcom. S. sa nachádzalo za F.. L. tam vtedy prítomná aj jej dcéra, G. Z., pán menom Y., ona a K. H., kamarát p. Y. a, ktorý vybavoval, aby S. u p. Y. a zaparkovali. C. k p. Y. ovi dali kvôli tomu, že bolo plné hv, aby sa nevykradlo. P. po dedičskom konaní S. k Y. ovi zaparkovali, hneď išli po hv, priviezli auto pri F. aj s vecami a tam hv poprekladali z jej auta do S.. S. nej tam bol vtedy prítomný K. H. a bola tam aj jej dcéra. K S., odstavenému pri F. e, išli vlastným autom. P. Y. a museli zavolať, auto bolo v bráne, auto sa z tade tlačilo, nenaštartovalo sa, aj s vecami, ktoré tam boli a zaparkovalo sa pri hlavnú cestu. E. manžel mal plnú moc na riešenie všetkých záležitostí za ňu, aj na dedičskom konaní bol s ňou.

XX. Z výsluchu svedka, Y. D. a, manžela žalobkyne, mal súd zistené, že syn ho požiadal, či by s ním ako šofér išiel odtiahnuť, resp. naštartovať S.. L. v domnení, že sa pôjde do F. Y., pretože tam bolo pôvodne S., v mieste bývalého bydliska poručiteľa. R. mu povedal, že auto je prevezené na iné miesto. H. sa podľa syna stretnúť s pánom Z. po predchádzajúcej telefonickej dohode s ním. A. pred F., jeho syn sa dohodol s pánom Z. telefonicky, kde parkuje, išli potom za autom pána Z., ktorý ich zaviedol za banícke učilište, kde bolo odparkované S., zasypané snehom. Y. lano, pretože S. bolo na letných pneumatikách. K. sa, akým spôsobom auto premiestnia, či ho naštartujú alebo odtiahnu. R. auto odhrabal od snehu, on pripravil štartovacie káble a začali skúšať štartovať. R. ovi dal pán Z. vedieť, že auto nie je v dobrom stave, je vadná baterka, preto dovezli káble. Y. sa im podarilo naštartovať. R. dal podpísať protokol pánovi Z. a pán Z. odišiel. S. pokračovali v očisťovaní auta, nechali ho zohriať, aby išlo. S. bolo vykradnuté, bolo odcudzené CD rádio s prehrávačom, chýbala tam základná výbava, ako napr. lekárnička, jedine, čo tam zostalo, bola rezerva. V aute neboli žiadne ďalšie veci. S. bolo akurát doškriabané, žiadne známky násillia však na ňom nevidel. J. preberaní S. videl len jeho vonkajšok. J. aute sa zdržali asi pol hodinu, kým ho nenaštartovali, neodstránili z neho sneh, maximálne to trvalo XX minút, pri aute nevidel inú ďalšiu osobu. S. bolo zaparkované na ulici keď k nemu prišli. X. vedomosť, že by sa spolu s autom mali prebrať aj iné veci, mal len auto odtiahnuť, ak by toto nenaštartovalo. L. priestor na aute otvorený nebol, len bolo očistené od námrazy. J. kufor na aute bol otvorený asi až doma pred domom. J., či je tam aj s autom jeho príslušenstvo.

XX. R., A.. Y. D., syn navrhovateľky, na pojednávaní pred súdom uviedol, že žalovanú nepozná. E. mama zdedila nejaké veci v dedičskom konaní, ktoré im mal odovzdať manžel žalovanej. H. mu dala jeho tel.

číslo ohľadom stretnutia. R. si dohodli na X.X.XXXX. Na toto stretnutie išiel aj s otcom. R. sa v J.evidzi, pri F.e na parkovisku, asi o XX,XX hod., na toto stretnutie prišiel pán Z. so svojim autom. S. išli každý na svojom aute, pri križovatku ulíc C., a K. E., kde bolo zaparkované S., ktoré mali prevziať. S. bolo celé zasnežené. Y. tak, že tam stojí dlhšiu dobu. J. Z. im odovzdal kľúč od auta, hoci už jeden mali, a mali aj technický preukaz. E. otec išiel chystať z ich auta lano a štartovacie káble, keďže si neboli istí, či je auto pojazdné. S pánom Z. stál pri S. a spýtal sa ho, či sú na aute nejaké technické vady o ktorých vie a môže mu o nich povedať. Na to pán Z. povedal, že je možné, že bude problém naštartovať S. a že lak na karosérii môže byť „šuchnutý“. F. pán Z. sa ho spýtal, či mu môže doniesť papier, ktorý si podpíšu, tak potom ako mu povedal tie vady, do tohto papiera napísal, že auto neštartuje, s čím pán Z. súhlasil. J. podpísali, na čo pán Z. odišiel preč. On aj s otcom pri S. ešte nejaký čas zotrvali, pretože k S. bolo potrebné pripojiť štartovacie káble. X. sa im S. po XX či XX minútach podarilo naštartovať a priviezli ho na adresu ich bydliska, kde ho už kompletne očistili od snehu a zistili, že v aute chýba aj akákoľvek povinná výbava a príslušenstvo. J. protokol podpísal on a pán Z.. J. Z. spomenul, že v aute sú naložené aj iné veci, malo ísť o veci z dedičského konania. S. ich domom, kde S. kompletne očistili od snehu, pozreli si aj kufor a zistili, že auto je prázdne. X. dohodnutý pred tým, ako si prišli auto zobrať, že veci z dedičstva budú v tomto aute umiestnené. C. nevykazovali znaky nejakého poškodenia. J. preberaní S. boli prítomní on, jeho otec a pán Z.. X. iný pri preberaní vozidla prítomný nebol. Na aute bola vrstva ľadu, napr. nedali sa spustiť stierače, boli úplne primrznuté. S. bolo kompletne pokryté snehom. X. napr. vidieť do vnútra vozidla. H. mu dala plnomocenstvo na prevzatie veci, ale v samotnom dedičskom konaní ju nezastupoval. H. vedomosť o tom, aké veci v rámci dedičského konania zdedila. S pánom Z. mal vždy korektné jednanie, vždy mu zdvihol telefón, jednal s ním vždy slušne, urobil na neho seriózny dojem. F. po stretnutí odišiel a pre nich bola prioritou S. odvieť do bezpečia. Je pravda, že neskontrolovali, či sa hv v aute nachádzali. V. pánovi Z. až s nejakým časovým oneskorením, že sa hv v S. nenachádzali. H. plnú moc na prevzatie aj hv od žalobkyne. O prevzatí hv s pánom Z. dohodnutí neboli. F. však pán Z. spomenul, že sú hv v aute, považoval to za nepodstatné. Aj pán Z. sám navrhoval, aby priniesol preberací protokol. R. od seba by nebol pripravený ho doniesť. J. neho bola prioritou S., o iných veciach sa nebavili, auto bolo najhodnotnejšie. F. prišli pred dom a zistili, že hv v S. nie sú, povedali to mame, radili sa, či to budú nejakým spôsobom riešiť. B. pánovi Z., ktorý povedal, že tie veci ešte pozrie, avšak sa už neozval.

XX. Zo svedeckej výpovede J. Z., na pojednávaní pred súdom, mal súd zistené, že videl žalobkyňu spolu asi X-krát. Y. medzi ním a žalobkyňou nie je žiaden. B. je jeho manželka. L. prítomný pri odovzdávaní S.. V. bol so žalobkyňou dohodnutý termín odovzdania S.. S. predtým vytlačili z pozemku na cestu. L. zaparkované u pána Y.a. J. volal od žalobkyne pán D., že sú na mieste, išiel za ním pred F.. S. D.ovci išli potom na svojom aute za jeho autom k odstavenému S. pri F.. Po príchode na miesto odstavenia S. povedal, že auto je tu, štartovať nebude, pretože dlho stálo. J. tiež, že „tie hnutelné veci sú napratané v aute“. D. mladší povedal, že v poriadku, mama si to preberie, skontroluje. Na aute bolo trochu poprašku, S. D.ovci trochu omietli a išli auto štartovať. X., medzi sebou sa bavili, že použijú káble a skúšali štartovať. G. sa, že pán D. pripraví protokol o prevzatí všetkých vecí, následne mu pri prevzatí vozidla pán D. predložil len protokol o prevzatí S., v ktorom sám napísal, že automobil neštartuje. J. podpísal. Y. hnutelné veci, ktoré mali vydať, boli v aute, preto pána D.a žiadal, aby prichystal preberací protokol. F. všetky hnutelné veci, každú šálku mali prebrať na mieste, trvalo by to dlho, netrval preto na tom, aby bol prichystaný osobitný protokol o preberaní hv. Y. boli uložené v kufri, na zadnej a prednej sedačke, boli pobalené v krabiciach. Po skončení dedičského konania jeho manželka išla po hv do K. a F. Y., kde boli uložené. S. bolo pristavené pred F. v deň, keď bolo takisto odovzdané. Od začatia dedičského konania bolo S. zaparkované vo dvore pri F.e. C. bolo pôvodne dovezené z garáže z F. Y., bolo to rok dozadu. J. medzi ním a pánom D.om bolo dohodnuté, že spolu s S. sa odovzdajú aj hv. J. D. ho následne nekontaktoval, že spolu s autom neprevzal hv z dedičstva. J. prevážaní hv do S. bola prítomná jeho dcéra G. a pán H. K. J., ako pánovi D.ovi odovzdal veci, už mu viac netelefonoval. J.šiel mu len list od jeho právnej zástupkyne. X. podpísanie prevzatia hv do protokolu z dedičstva, pretože v dedičskom konaní boli veci ocenené na I. eur, boli to všetko staré veci, a podľa neho bez hodnoty.

XX. Zo svedeckej výpovede G. Z., dcéry žalovanej, mal súd zistené, že žalobkyňu nepozná. Po skončení dedičského konania išli ku starkej, do F. Y. naložiť hv. V.to naložili, a išli do J.evidze, kde hv naložili do odstaveného auta. E. mama sa asi s pánom D.om ml. dohodla, aby si prišli po veci. L. pri prevzatí S.. Y. hv boli v S., auto vytlačili z dvora, asi XX metrov, pri hlavnú cestu k jednej budove. V. si prišli pán D. s druhým D.om S. prevziať. X. uviesť, kedy presne sa hv nakladali do VW J., išlo o vozidlo jej kamaráta, K.a H.a. Do tohto vozidla sa hv naložili, najskôr z K. a potom z F. Y.. X. sa naraz. Hv boli privezené priamo na miesto, kde stálo S., ktoré bolo ešte vo dvore. S. do S. preložila iba pílu. V.

bola v krabici, porcelán a hodiny boli v krabici, udice dali len do stredu auta. Y. boli umiestnené v kufri vozidla, na zadných sedačkách a takisto aj na prednej sedačke. Y. boli umiestnené v S. asi X mesiac, auto bolo vo dvore, vytlačené bolo len v ten deň, keď malo byť vozidlo odovzdané. J. odovzdaní vozidla bol H., jej otec, mama, a pán, ktorému dvor, v ktorom bolo S. umiestnené, patrilo, krstným menom Y.. Y. menovaní pomáhali vytlačiť z dvora, a boli prítomní, keď sa vozidlo D. ovcom odovzdávalo. S. bolo nepoškodené, na aute bol sneh.

XX. R. Y. F. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že žalobkyňu nepozná. B. pozná, videl ju vtedy, keď boli odovzdať S.. K. H. mu volal, či by mohol u neho odložiť auto. R.. S. bolo u neho zaparkované I.. S. tým, ako sa do S. nakladali hv, bol kontaktovaný a následne účastný pri ich nakladaní. F. S. odovzdávali, pomohol im ho vytlačiť von. L. treba odházať sneh a S. sa následne z jeho dvora vytlačilo von. Čo všetko sa v S. nachádzalo, nevedel uviesť, pretože v aute nebol a nemal od neho ani kľúče. Do S. sa nakladali veci. B. sedačky bol plný, hore videl porcelán, veci boli v krabici, všetky nevidel, veci boli aj do kufra umiestnené, a na prednej sedačke a sedačke spolujazdca. Y. tam priviezol pán H., bol tam s nejakými ženami, s kým, to ho nezaujímalo. S. bolo v dobrom stave, ako bolo dovezené, tak bolo aj odvezené. J. vytlačení auta z dvora boli traja, on, pán H., a manžel žalovanej. V. ho XX-XX metrov. C. sa vytlačilo pri banicku autodieliňu v J. evidzi, vonku sa rozprávali, pán H. mu povedal, aby tam zostali, ak by bolo niečo potrebné. X. S. odišlo preč. X. uviesť, o čom sa pán D. s pánom Z. pri odovzdaní vozidla bavili. J., že veci, ktoré v S. boli uložené, sa tam nachádzali aj pri odovzdaní S..

XX. Z výsluchu svedka, K. a H. a na pojednávaní, súd zistil, že žalovaná je matka jeho kamarátky. K veci uviedol, že dcéra pani Z. ho poprosila, že či im vie pomôcť s prekladáním vecí a naložením do jeho auta, lebo má väčšie auto, a odvieť ich tam, kde S. bolo odstavené. S. pánovi F. ovi, že dovezie konkrétne veci, patriace jeho kamarátovi. J. šli za F., veci sa naložili do S., ktoré bolo odstavené na dvore, prekladali tam krabice, on sám prekladal porcelán, dala sa do kufra motorová píla, staré udice do vnútorného priestoru, a takisto aj ďalšie krabice. L. mu povedané, že dotyční si ho majú prísť prevziať, mesiac sa neozývali, preto bolo auto odstavené stále na tom istom mieste. Po mesiaci od naloženia hv do S. si tieto veci prišli zobrať, bol pri tom on, pán Z., pani Z. a pani Z. mladšia. J. im S. vytlačiť z dvora von. Hv sa v S. nachádzali, bolo ich tam vidieť. X. sa o to, ani nepočul, o čom sa pán Z. s pánom D. om bavili. Na aute bol jemný poprašok snehu. J. i, ktorí si pre auto prišli, museli aj cez sklo auta vidieť, čo sa tam nachádza. Hv sa prevážali vo vozidle zn. VW J. kombi.

XX. R. H. A. na pojednávaní pred súdom uviedla, že žalovaná je jej dcéra. K veci uviedla, že keď dedo zomrel, tak si to chcela jej rodina dať do poriadku, tak doviezli do jej vtedajšieho domu v K. z F. Y. nejaké veci ako krištáľ, porcelán, do úschovy. F. išlo o: porcelánové súpravy, kávové vázy, X porcelánovo-kávové súpravy, X brúsené vázy, porcelánové hodiny, sklenená kávová súprava, súpravy moko nekompletné, X raňajkové šálky, polievková misa väčšia s malými kvetinami, X misky k tomu oválne, polievková misa malá, X tanierne menšie, X oválne misy, čajník s cukorničkou, X súpravy B. B. a poháriky nekompletné, X ks pohárikov M. X., X krištáľové súpravy, s tým, že jedna z nich nebola kompletná. C. dlho tieto veci boli u nej, si nepamätala. Y. potom z jej domu zobrali do auta jej dcéra so zaťkom.

XX. J. H. posudku - I R. hydrometeorologického ústavu L., zo dňa XX.7. I., objednaného A.. Y. om D. om, dňa X.X. I., bola na meteorologickej stanici J. evidza zaznamenaná priemerná teplota vzduchu -X,X stupňov M. a celková výška snehovej pokrývky X centimetrov.

I J. zástupkyňa navrhovateľa predloženým písomným dôkazom, podrobným výpisom k faktúre č. I za obdobie január I. pre telefónne č. I.X I. I. (t. č. syna navrhovateľky) dokazovala, že pán Z. nehovoril pravdu, že by mu A.. D. nebol telefonoval, naopak, telefonoval mu následne po tom, čo zistil, že hv v aute nie sú. Z tohto výpisu je zrejmé, že z tel. čísla A.. D. a na telefónne číslo svedka Z. sa telefonovalo dňa X.X.I., I a zasielali sa X sms-ky.

XX. J. zástupkyňa žalobkyne v priebehu konania, pred prvým vyhlásením rozsudku, na pojednávaní pred súdom uviedla, že na základe vykonaného dokazovania je toho názoru, že je možné návrh považovať za dôvodný. H. a za to, že pre takýto záver je potrebné podrobne zhodnotiť hodnovernosť a presvedčivosť výpovedí strán ako aj svedkov. J. na ucelenú a logickú výpoveď svedka A.. D. a Y. mladšieho, ktorý ako splnomocnený právny zástupca za žalobkyňu vystupoval a jednal, viackrát žalovanú žiadal o vydanie motorového vozidla, nakoniec po dohodnutí termínu, na žiadosť manžela

žalovanej - pána Z., pripravil protokol o prevzatí S. v zmysle jeho žiadosti. A.. D. tvrdil, že S. bolo zasnežené, boli zasnežené aj sklá na vozidle, do vozidla nebolo vidieť, všetku pozornosť venoval len možnosti naštartovania vozidla, ktoré bolo na letných gumách a neštartovalo. J. o prevzatí S. bol vypracovaný na žiadosť pána Z., na mieste samom, pri odovzdaní motorového vozidla bol tento protokol doplnený o skutočnosť, že sa vozidlo nedá naštartovať a má za to, že pokiaľ by žalovaná v zastúpení svojím manželom bola odovzdávala aj hv, bola by mala záujem do tohto protokolu o odovzdaní veci doplniť aj jednotlivé hv, ktoré sú predmetom sporu. J. ďalej na rozpory vo výpovediach svedkov, predovšetkým na skutočnosť ohľadne zasneženia S., keď A.. D. so svojím otcom D.om starším tvrdili, že vozidlo bola jedna snehová guľa a svedkovia Z. a H. vo svojej výpovedi hovorili len o jemnom poprašku, svedok F. už hovorí o tom, že vozidlo, resp. sneh sa musel odhádzajú, aby sa vozidlo dalo vytlačiť z areálu, teda mala za to, že pán Z. a H. nehovoria pravdu. C. hodnovernejšie a pravdepodobnejšie sa jej javí verzia svedka A.. D.a, že vozidlo bolo zasnežené, čo potvrdzuje tiež potvrdenie R. z toho dňa X.X.I.. V.ž poukázala na nehodnovnosť výpovede svedka Z. s ohľadom na jeho tvrdenie, že po odovzdaní motorového vozidla, teda po dátume X.X.I., už viac s A.. D.om telefonicky nehovoril, pričom poukázala na výpis hovorov z januára I., z ktorého je zrejme, že A.. D. na telefónne číslo svedka Z. volal dňa X.X.I., I a zasielal mu X sms-ky. Aj táto skutočnosť ju presvedča o tom, že svedok A.. D. hovoril pravdu o tom, že vedomosť o tom, že nadobudol informáciu, že vo vozidle sa hnutelné veci nenachádzajú až po tom, čo motorové vozidlo odstavil pred svojím domom. A následne na druhý deň z tohto dôvodu pánovi Z. telefonoval. Za najvýznamnejšiu skutočnosť považovala tvrdenie žalovanej o tom, že hv po dedičskom konaní priviezli k autu pri F.e a tam tieto hnutelné veci poprekladali z jej osobného motorového vozidla, ktorým je F. M., do S.. V. jej tvrdenie, že veci prekladala zo svojho motorového vozidla do S., je v rozpore s tvrdením jej dcéry a pána H.a, ktorí vypovedali, že hv naložili a následne tieto preložili do osobného motorového vozidla značky P. z osobného motorového vozidla Y. J. M., patriace svedkovi H.ovi. H.a za to, že tieto rozpory sú tak markantné, že odôvodňujú jej presvedčenie o tom, že žalovaná nehovorí pravdu.

I J. zástupca žalovanej, v priebehu konania, pred prvým vyhlásením rozsudku, na pojednávaní pred súdom, uviedol, že má za to, že z vykonaného dokazovania je zrejme, že žaloba nebola podaná dôvodne. B. neuniesla dôkazné bremeno a podstatným spôsobom nepreukázala, že si žalovaná nesplnila svoju povinnosť, vydať jej hv. Y. osoby, ktoré boli v rámci toho konania vypočuté ako svedkovia, potvrdili, že X.X. I., keď bolo žalobkyňi nespochybniteľne odovzdané S., sa tieto veci vo vozidle nachádzali. J. aj na skutočnosť, že preberací protokol, ktorý predložila žalobkyňa a ktorého obsah je sporný medzi stranami, vypisoval splnomocnený zástupca žalobkyne, A.. D., ktorý v protokole uviedol, že vozidlo neštartovalo. A.. D.ovi nič nebránilo, aby v protokole uviedol aj skutočnosť, že vozidlo preberá bez hv, na ktorých prevzatí boli vopred dohodnuté. V. skutočnosť, že sa s vozidlom mali prevziať aj ostatné hv, potvrdila aj žalobkyňa vo výroku uvedenom v žalobnom návrhu, z ktorého vyplýva, že „s predmetným vozidlom jej mali byť odovzdané tieto veci, pričom pri prevzatí vozidla si ich neskontrolovala, pretože pánom Z. boli ubezpečený v tom, že sú v kufri vozidla“. R., že sa vo vozidle predmetné veci nenachádzali, žalobkyňa žalovanej ihneď po tom, ako to zistila, neoznámila a žalovaná tvrdí, že sa o tejto skutočnosti dozvedela až z listu, ktorý jej bol doručený právnym zástupcom žalobkyne, dňa XX.X.I.. Za podstatné považoval aj skutočnosť, že žalobkyňa prevzatie vozidla a prevzatie vecí vykonávala prostredníctvom splnomocnenej osoby. Zo splnomocnenstva, ktoré dala žalobkyňa A.. D.ovi Y.ovi vyplýva, že mal okrem vozidla prevziať aj ostatné veci, ktoré v dedičskom konaní nadobudla. Z právneho hľadiska je potrebné si uvedomiť, že medzi žalobkyňou a A.. D.om vznikol samostatný právny vzťah, na základe ktorého mal A.. Y. D. ako splnomocnenec konať tak, aby nespôsobil zastúpenému škodu. Y. na väčší počet hv sa nemala žalobkyňa uspokojiť len s konštatovaním, že sa mali tieto hv nachádzať v kufri S., do ktorého by sa však na rozmery tohto vozidla nezmestili. X. byť na ujmu žalovanej, že A.. D. pri prevzatí veci nepostupoval s určitou náležitou starostlivosťou. Vo vzťahu k eventuálnemu návrhu o zaplatenie XXX,XX eur, ktorých suma má predstavovať všeobecnú hodnotu ostatných hv nadobudnutých žalobkyňou v dedičskom konaní uviedol, že už v priebehu dedičského konania bola hodnota týchto vecí určená na sumu I. eur, čo v danom čase nebolo medzi účastníkmi sporné. B. si v súdnom konaní uplatňuje bez mála XX-násobok hodnoty týchto vecí. Je toho názoru, že z podaného návrhu nie je zrejme, v akom stave boli predmetné veci, kedy boli nadobudnuté a ich hodnota bola určená len odhadom, s poukazom na internetové stránky. B. dostatočným spôsobom nepreukázala hodnotu týchto vecí tak, aby bolo možné ich na sumu I.,XX eur určiť. Y. na uvedené skutočnosti navrhol žalobný návrh na vydanie vecí zamietnuť ako nedôvodný a zamietnuť aj eventuálny návrh na zaplatenie sumy I.,XX eur s príslušenstvom.

XX. V písomnom podaní zo dňa XX.X.I.X právny zástupca žalovanej okrem iného uviedol, že odvolací súd poukázal na takzvanú negatívnu dôkaznú teóriu a to v otázke odovzdania a prevzatia hv, kedy uviedol, že súd prvej inštancie pochybil v tom, že uveril argumentácii žalovanej, že práve splnomocnený zástupca žalobkyne si nesplnil povinnosť pri prevzatí vozidla, skontrolovať aj to, či sa vo vozidle nachádzajú všetky hv veci, na prevzatie ktorých bol splnomocnený a nepoukázal na rovnakú povinnosť žalovanej preukázať odovzdanie vecí. B. je toho názoru, že všetky hv, ktoré mala odovzdať žalobkyňa, boli následne naložené do vozidla, ktoré si žalobkyňa prostredníctvom zástupcu prevzala. V skutočnosť potvrdili aj viacerí svedkovia. Má za to, že žalovaná preukázala, že si svoju povinnosť splnila inými dôkazmi (svedeckými výpoveďami). Z vykonaného dokazovania, z výpovedí svedkov, vyplynulo, že vo vozidle sa v čase jeho prevzatia hv nachádzali. B. nedisponuje týmito vecami a preto nie je možné vyhovieť žalobe tak, aby jej súd prikázal tieto veci vydať. K. nie je náležité, aby v prípade rozhodnutia o eventuálnom petíte (zaplatiť peňažný ekvivalent hodnoty vecí), súd žalobe vyhovel, pretože v dedičskom konaní, ktorého účastníkmi boli obe strany sporu, bola hodnota hv, ktoré zdedila žalobkyňa, určená na sumu I. eur, ktorá hodnota nebola medzi stranami v danom čase sporná. Má za to, že aj dedičské konanie je jedným zo spôsobov súdneho konania. J. v súdnom konaní, ktoré predchádzalo tomuto konaniu, niečo nie je medzi stranami sporu sporné, nie je možné v následnom konaní inak o veci rozhodnúť. J. iným rozhodnutím o hodnote hv (podľa eventuálneho petitu) by súd zasiahol do právoplatného rozhodnutia o dedičstve v časti hodnoty aktív dedičstva. V tejto súvislosti navrhol oboznámiť obsah žalobkyňou predloženej listiny - osvedčenie o dedičstve sp.zn. I./XX/I..

XX. V elektronickom podaní, zo dňa XX.X.I.X, právna zástupkyňa žalobkyne navrhla doplniť dokazovanie oboznámením výpisu telefonických hovorov svedkov Y. D.a mladšieho a J. Z., a takisto s pokladničným dokladom o kúpe motorovej pily P., darovacou zmluvou na osobný automobil P. D. a výpisom inzerátov z webovej stránky www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>>. N., že zo zápisnice o pojednávaní z X.X.I. vyplýva, že svedok Y. D. povedal: „telefonicky som telefonoval pánovi Z. s nejakým časovým oneskorením, že sa veci v aute nenachádzajú..... telefonoval som mu, že sú tam tie veci nie, ale neviem, kedy presne, môžem to zistiť“. Z tej istej zápisnice o pojednávaní vyplýva, že svedok J. Z. povedal: „pán D. má následne nekontaktoval, že spolu s autom neprevzal hnuťelné veci z dedičstva“. S. súd J.evidza v rozsudku na strane XX vytkol žalobkyňi, že: „je tiež nelogické konanie navrhovateľky, ktorá bezprostredne potom, keď mala zistiť, že hv sa v S. nenachádzajú, túto skutočnosť odporkyňa ešte v ten istý deň neoznámila“. V tejto súvislosti považujú za dôležité poukázať na skutočnosť, že Y. D. mladší, splnomocniteľ žalobkyne, na prevzatie hv vyvíjal snahu kontaktovať J. Z. a to hneď druhý deň X.X.I., čo je možno vidieť z výpisu telefonických hovorov uskutočnených z tel. č. Y. D.a mladšieho na tel. č. J. Z.. P. z výpisu týchto telefonických hovorov nie je možné zistiť obsah hovoru ani to, kto s kým v skutočnosti telefonoval, navrhli, aby súd zobral tento dôkaz na zreteľ pri posudzovaní dôveryhodnosti svedeckej výpovede svedka J. Z. a tiež aby nepovažoval za preukázané „nelogické konanie navrhovateľky, ktorá bezprostredne potom, keď mala zistiť, že hv sa v S. nenachádzajú, túto skutočnosť odporkyňa ešte v ten istý deň neoznámila“. P. v osvedčení o dedičstve zo dňa X.XX.I. (sp.zn. I./XX/I.) je uvedený zoznam vecí, ktoré nadobudla žalobkyňa, nie je v ňom uvedená hodnota týchto vecí. B. o obsahu dohody dedičov začína v osvedčení o dedičstve až v bode IV, avšak hodnota majetku, ktorú nadobudla žalobkyňa v tejto dohode nie je vyčíslená (zatiaľ čo hodnota majetkových práv nadobudnutých žalovanou vyčíslená je). V. uviedla, že osobný automobil značky P. D. nemal byť zahrnutý do súpisu aktív v dedičskom konaní, pretože nebol poručiteľovým majetkom v čase jeho smrti, na dôkaz čoho predložila do spisu darovaciu zmluvu z X.X.I., na základe ktorej poručiteľ O. S. daroval tento automobil žalovanej (č.l. I.). R. s týmto podaním predložila do spisu inzeráty z webovej stránky www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>>, na ktorej sú ponúknuté na predaj hnuťelné veci obdobné, akých vydania sa v tomto konaní domáha žalobkyňa, ktoré podľa týchto inzerátov predstavujú sumu vo výške X.XXX,XX eur. S prihliadnutím na vyššie uvedené považuje za preukázané, že peňažná náhrada vo výške I.,XX eur, ktorú žalobkyňa požaduje od žalovanej v eventuálnom petíte navrhovaného rozsudku, je adekvátna a odráža trhové ceny, za ktoré sa dajú kúpiť porovnateľné veci na trhu (č.l. I.-I J. zástupkyňa žalobkyne predložila do spisu aj doklad o nadobudnutí len jednej hv, ktorých vydania sa v konaní domáha, a to doklad o kúpe motorovej pily značky P. I za sumu A.,XX Sk, zo dňa X.XX.I

XX. V písomnom podaní, zo dňa X.X.I.X, právny zástupca žalovanej okrem iného uviedol, že z výpisu hovorov nie je možné určiť obsah rozhovoru. R. výpis hovorov svedka Y. D.a nepreukazuje tvrdenie žalobkyne, že tento bezprostredne informoval žalovanú, resp. jej manžela o tom, že sa hv vo vozidle nenachádzajú. J. žalobkyňa navrhuje doplniť dokazovanie v časti preukazujúcej dôvodnosť eventuálneho petitu, výšky požadovanej náhrady v prípade nevydania vecí (suma I.,XX eur), v tejto

súvislosti považujú vykonanie dokazovania za neúčelné a nedôvodné vzhľadom na skutočnosť, že v dedičskom konaní (v inom súdnom konaní) sa strany sporu dohodli na hodnote týchto vecí, ktorá hodnota nebola žalobkyňou spochybnená. V bodoch II.X a II.X žalobkyňa namieta skutočnosti, ktoré sa týkajú ukončeného dedičského konania, tieto námietky mala a mohla uplatniť v rámci dedičského konania. Y. dokazovania v rozsahu určenia hodnoty vecí považuje za neúčelné a nevhodné vzhľadom na to, že hodnota vecí bola určená v inom súdnom konaní dohodou strán. Y. dôkazu ohľadne hodnoty vozidla považuje za návrh, ktorý ide nad rámec dokazovania, pretože vozidlo nie je predmetom konania. V súvislosti s obsahom podanej žaloby poukázal na § X ods. X S. zákonníka (ďalej len „OZ“), podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. J. tiež na znenie článku X základných princípov M. z ktorého vyplýva, že zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. R. môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva alebo vedú k nedôvodným prietahom v konaní. J. jeho názoru možno konanie žalobkyne, ktorá v dedičskom konaní ako účastníčka konania bez námietok súhlasila s hodnotou v žalobe požadujúcich hv na sumu I. eur a v tomto konaní žiada ekvivalent hodnoty tých istých vecí v sume I.,XX eur, považovať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. V dedičskom konaní sa dedičia (v tomto konaní strany sporu) dohodli na hodnote predmetných vecí, pričom táto hodnota bola v prospech žalobkyne (okrem iného aj v súvislosti s trovami dedičského konania). V tomto čase to bolo pre žalobkyňu výhodné. X., v inom konaní (opäť, keď to je len v prospech žalobkyne) už požaduje za tie isté veci ekvivalent rovnajúci sa skoro XX-násobku pôvodne dohodnutej hodnoty vecí. V. konanie nemôže požívať právnu ochranu. K. v dedičskom konaní považujú za právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu, ktoré by mal súd v tomto konaní posúdiť podľa § I. ods. X M., teda otázku hodnoty hv riešiť vo forme prejudiciálneho rozhodnutia, s ktorým sa vyporiada v odôvodnení rozsudku.

XX. Na pojednávaní dňa XX.X.I.X, právna zástupkyňa žalobkyne tiež uviedla, že predložili do spisu dôkaz - podrobný prepis hovoru pána D.a a pána Z.. Z tohto dôkazu vyplýva, že Y. D. mladší, v tom čase splnomocnený zástupca navrhovateľky, deň po prevzatí motorového vozidla kontaktoval pána Z., kde mu oznámil, že v motorovom vozidle sa nenachádzajú hv, ktoré mala povinnosť druhá strana vydať žalobkyňi A.. D.ovej. V. telefonický hovor sa uskutočnil X.X.I. a následne koncom januára sa uskutočnil ďalší telefonický hovor medzi pánom Z. a pánom D.om, kde pán D. sa pokúsil mimosúdne dohodnúť so splnomocneným zástupcom žalovanej. Tu poukazujú na to, že pán Z. vo svojej výpovedi poprel tieto telefonické hovory a preto žiadajú, aby súd zvážil dôveryhodnosť tejto výpovede. S.ložili do spisu aj pokladničný blok o kúpe motorovej píly P., z ktorého dokladu sa dá táto hv individualizovať, ako aj ďalšie listiny, ktorými preukazujú trhovú hodnotu vecí, ktoré žiadajú vydať. Vo vzťahu k osvedčeniu o dedičstve poukázala na fakt, že samotná dohoda dedičov v rámci tohto osvedčenia začína v bode IV a v žiadnom prípade v tejto dohode dedičov nie je stanovená hodnota hnutelných vecí. S. bodom IV sú stanovené hodnoty pravdepodobne na účely vyčíslenia trov dedičského konania. X. súhlasí s tvrdením právneho zástupcu žalovanej, že žalobkyňa mala záujem, aby táto hodnota vecí bola vyčíslená v dedičskom konaní tak, ako bola, a to z toho dôvodu, že žalobkyňa neuhrádzala trovy dedičského konania, práve naopak, z osvedčenia o dedičstve sa na túto povinnosť zaviazala žalovaná, čiže v jej záujme bolo, aby hodnota vecí bola čo najnižšia. Vo vzťahu k výpovedi svedkov uviedla, že svedkovia nikdy nepotvrdili, že došlo k odovzdaniu vecí medzi splnomocnenými zástupcami. R. potvrdili, že veci nakladali do motorového vozidla P. D. a zároveň svedkovia potvrdili, že motorové vozidlo sa nachádzalo po dlhšiu dobu cca X rok odparkované bez toho, aby ho niekto užíval. R. rovnako nepotvrdili, že v deň údajného odovzdania vecí splnomocnenému zástupcovi, tieto veci videli v motorovom vozidle. R. však potvrdili, že v predmetný deň motorové vozidlo bolo pokryté popraškom snehu, to znamená, že svedkovia týmto potvrdili, že do vnútra motorového vozidla nevideli. K. skutočnosťou a listinou, ktorá bola predložená do konania, je práve protokol o odovzdaní vecí. J. uvádza, že bolo odovzdané len motorové vozidlo, že motorové vozidlo neštartovalo, čo zároveň aj poukazuje na to, že motorové vozidlo bolo naozaj dlhšiu dobu odstavené. Vo vzťahu k osvedčeniu o dedičstve považujú tento dôkaz za irelevantný k hodnote vecí práve preto, že v bode IV sa uvádza, že dedičia uzavreli dohodu a pri hv veciach nie je v žiadnom prípade vyčíslená ich hodnota, z čoho vyplýva, že sa nedohodli, resp. si nestanovili hodnotu hv. S. toho, osvedčenie o dedičstve je individuálny právny akt, zakladajúci vzťah medzi účastníkmi v jednej konkrétnej veci. C. využitia právnych účinkov tohto vzťahu k novozaloženému vzťahu je preto sporná. S poukázaním aj na negatívnu dôkaznú teóriu a prenos dôkazného bremena v konaní na žalovanú, je preukázané, že svedkovia navrhnutí žalobkyňou potvrdili vo svojich výpovediach, že veci odovzdané neboli a z toho dôvodu sa domnieva, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno, nepreukázala

hodnoverným spôsobom, že si splnila svoju povinnosť a odovzdala veci žalobkyni. J.to navrhla, aby súd vyhovel žalobnému návrhu v plnom rozsahu.

XX. Na pojednávaní dňa XX.X.I.X, právny zástupca žalovanej takisto uviedol, že v podstate tak dovolací súd ako aj odvolací súd sa vo svojich rozhodnutiach, resp. v odôvodnení týchto rozhodnutí, nevyjadrovali k rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej, len poukázali v podstate na to, že okrem povinnosti súdu odôvodniť právne posúdenie odôvodnenia vo veci, má súd zároveň povinnosť aj dostatočne odôvodniť proces dokazovania. To znamená, že súd v rámci odôvodnenia rozhodnutia má dostatočne uviesť dôvody, ktoré boli podkladom pre výrok rozhodnutia. Y. na skutočnosť, že žalovaná je toho názoru, že v konaní na súde prvého stupňa pred vydaním rozhodnutia boli vykonané všetky dôkazy, nie je potrebné doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov. V týchto intenciách doručili súdu XX.X.I.X a XX.X.I.X svoje vyjadrenia, na ktorých v celom rozsahu zotráva. V súvislosti s vyjadrením právnej zástupkyne žalobkyne poukazuje na skutočnosť, že vo vzťahu k hodnote hv, ktoré žiadajú vydať, poukázali na obsah právoplatného rozhodnutia o dedičstve, v ktorom konaní bola žalobkyňa zastúpená právnym zástupcom. Má za to, že pokiaľ bola hodnota hv, ktoré žalobkyňa žiada vydať, určená dohodou v rámci právoplatného rozhodnutia, nie je dôvodné a spravodlivé v tomto konaní požadovať od žalovanej v rámci eventuálneho petitu skoro XX-násobok finančnej hodnoty týchto vecí. V súvislosti s preberacím protokolom, dal do pozornosti súdu, že nejde o preberací protokol vecí tak, ako to uviedla právna zástupkyňa žalobkyne, čo vyplýva aj zo samotného označenia predmetného protokolu, ale o preberací protokol týkajúci sa osobného automobilu P. D., teda neexistuje listinný dôkaz, či došlo alebo nedošlo k odovzdaniu vecí, existujú len výpovede svedkov, ktorí potvrdili jednak to, že tieto veci boli nakladané do vozidla a že boli aj vo vozidle v čase, keď si vozidlo prevzal splnomocnený zástupca žalobkyne. Čo sa týka návrhu na vykonanie dokazovania určením hodnoty predmetných huteľných vecí, má za to, že z predložených podkladov nevyplýva dostatočné množstvo informácií najmä o veku týchto vecí a stave vecí v čase smrti poručiťky, aby sa dala určiť ich finančná hodnota. G., za akú cenu sa takéto veci ponúkajú na predaj, považuje za nedostatočný, avšak v prípade, že by súd mal za to, že podaný návrh je dôvodný v rozsahu eventuálneho petitu, žiadal, aby súd vychádzal z hodnoty huteľných vecí určených v osvedčení o dedičstve dohodou strán. Vo vzťahu k prvotnému samotnému petitu o povinnosti žalovanej vydať predmetné huteľné veci, má za to, že takto súd vzhľadom na dôkaznú situáciu rozhodnúť nemôže, pretože žalobkyňa tvrdí, že jej veci neboli vydané, žalovaná zas tvrdí, že veci žalobkyni vydané boli a nebol v konaní prezentovaný dôkaz, že by po dni, kedy boli podľa vyjadrenia žalovanej tieto veci žalobkyni vydané, že by boli v držbe alebo v užívaní žalovanej. Ak by súd rozhodol o povinnosti vydať tieto veci, tak takéto rozhodnutie by bolo v podstate nevykonateľné.

XX. B. na pojednávaní dňa XX.X.I.X uviedla, že bola naivná, verila, že hv jej budú vydané, preto neriešila v dedičskom konaní ich hodnotu. Až keď jej hv neboli vydané, začala pátrať po určitých dokladoch, bločky si však neodkladala. V veci pre ňu majú morálnu a citovú hodnotu. L.i tam okrem iného aj darčeky pre ňu a poručiťka k ich výročiam.

XX. J. § I. ods. X OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

I J. § I. OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

XX. J. § I. ods. X OZ, splnením dlh zanikne.

I J. § X ods. X OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

XX. J. článku X M., zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. R. môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.

XX. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že žalobkyňa nadobudla v dedičskom konaní po poručiťovi O. S. niektoré huteľné veci, ktoré boli v tom čase v držbe žalovanej. V konaní medzi stranami nebolo sporné ani to, že S. žalovaná žalobkyni dňa X.X. I. vydala. R. medzi stranami však

zostalo, či spolu s S. vydala žalovaná žalobkyni aj ostatné, žalobkyňou zdedené hv, teda či si žalovaná splnila svoju povinnosť, vyplývajúcu jej z osvedčenia o dedičstve. V tomto smere boli výpovede strán rozdielne, keď žalobkyňa v celom priebehu konania tvrdila, že hv jej žalovaná nevydala, kým žalovaná tvrdila, že tieto veci sa v čase odovzdania S. žalobkyni v S. nachádzali a teda ich žalobkyni vydala a táto ich aj prevzala. Z dôvodu týchto rozporných tvrdení strán, vykonal súd vo veci dokazovanie vypočutím navrhnutých svedkov, ktorí vypovedali v prospech tej strany, ktorá ich svedeckú výpoveď v konaní navrhla. V tejto súvislosti treba uviesť, že viacerí svedkovia v konaní potvrdili, že v S., odovzdanom žalovanou žalobkyni, sa hnuťelné veci, ktoré však bližšie nekonkretizovali, pred odovzdaním S. žalobkyni nachádzali (svedkovia J. Z., G. Z., Y. F., K. H.). V. svedkovia však nepotvrdili (okrem svedka F.a), že aj v čase odovzdania S. žalobkyni sa hv v S. nachádzali, resp., že aj došlo k odovzdaniu hv žalobkyni. J.i len, že hv nakladali do S. a že S. sa nachádzalo po dlhšiu dobu asi X rok vo dvore svedka F.a, ktorý ako jediný tvrdil, že „veci, ktoré sa podľa popisu zhodujú s vecami, ktoré žiada žalobkyňa vydať, boli neskôr do vozidla naložené a tieto veci sa nachádzali vo vozidle aj v deň, keď si vozidlo prevzal splnomocnený zástupca žalobkyne“. P. žalobkyňa v konaní tvrdila, že dňa X.X. I. si prostredníctvom svojho syna dohodla so žalovanou odovzdať len S., bez súčasného odovzdania ostatných hv, toto jej tvrdenie bolo v rozpore s jej tvrdením v žalobe, kde uviedla, že „pri odovzdávaní motorového vozidla bol môj syn a manžel pánom Z. utvrdený v tom, že v kufri vozidla sa nachádzajú tiež všetky hv, ktoré som v dedičskom konaní nadobudla“.

I J. prevzatí S. žalobkyňou bol splnomocneným zástupcom žalobkyne predložený splnomocnenému zástupcovi žalovanej J. protokol, pričom splnomocnený zástupca žalobkyne v tomto protokole uviedol, že S. neštartovalo, pričom, ako to uviedol aj právny zástupca žalovanej, splnomocnenému zástupcovi žalobkyne nebránilo nič, aby v predmetnom protokole uviedol aj to, že S. preberá bez hv, na prevzatí ktorých boli strany aj podľa názoru súdu, tak ako to v návrhu uviedla aj žalobkyňa, dohodnutí. R. preberací protokol sa teda týkal len S..

XX. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa na prevzatie zdedených vecí splnomocnila svojho syna, A.. Y. D.a, pričom z jeho obsahu, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania v konaní, je zrejme, že táto plná moc sa týkala aj prevzatia hv. V tejto súvislosti sa súd stotožňuje s právnym názorom právneho zástupcu žalovanej, a síce, že splnomocnený zástupca žalobkyne sa pri prevzatí S. nemal uspokojiť s tvrdením druhej strany, že v S. sa nachádzajú hv, ale túto skutočnosť mal aj riadne preveriť, čo sa v danom prípade nestalo. No ani splnomocnený zástupca žalovanej neurobil nič pre to, aby žalobkyňa, resp. jej splnomocnený zástupca hv riadne prevzali (hv sa mali podľa výpovede žalovanej a svedkov v S. nachádzať zabalené v krabiciach (resp. podstatná časť týchto vecí), pričom pri prevzatí S. sa tieto jednotlivito nekontrolovali). Na druhej strane však treba prisvedčiť žalobkyni, že v podstate na druhý deň, po tom, čo mala zistiť, že v S. sa hv nenachádzajú, jej splnomocnený zástupca telefonoval splnomocnenému zástupcovi žalovanej. S. tohto telefonátu ako i následného, zo dňa XX.X.I., resp. aj to, kto s kým v tom čase v skutočnosti telefonoval, však zostalo nepreukázané a už to v čase konania ani nebolo možné zistiť prostredníctvom mobilného operátora (viď informácia z č.I. XX). R. výpis hovorov svedka Y. D.a teda nepreukazuje tvrdenie žalobkyne, že tento bezprostredne informoval žalovanú, resp. jej manžela o tom, že sa hv vo vozidle nenachádzajú. J. žalobkyňa poukazovala na rozpor medzi výpoveďami svojho manžela a syna s výpoveďami žalovanej a svedkami Z. a H.om ohľadne toho, či, resp. ako veľmi bolo X.X. I. nasnežené, táto skutočnosť nemohla mať podľa názoru súdu žiaden vplyv na rozhodnutie v tejto veci. K. aj pokiaľ právna zástupkyňa žalobkyne poukazovala na ucelenú a logickú výpoveď A.. D.a, z vykonaného dokazovania je zrejme, že jeho výpoveď v konaní nebola v rozpore len s výpoveďami svedkov navrhnutých žalobkyňou. J. zas žalobkyňa, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, v konaní za dôležitú skutočnosť považovala tvrdenie žalovanej, že hv priviezli k autu pri F.e a tam tieto hv poprekladali z jej osobného motorového vozidla, ktorým je F. M. do S., ktoré tvrdenie je v rozpore s tvrdením jej dcéry a p. H.a, ktorí vypovedali, že hv boli naložené do osobného motorového vozidla zn, Y. J. M., patriaci svedkovi H.ovi, súd uvádza, že na pojednávaní pred súdom dňa XX.X. I. uviedla síce žalovaná, že „k autu P.....išli vlastným autom“ a následne, že „.....mojím S. je auto F. M.“, z týchto vyhlásení žalovanej však nemožno vyvodit' záver, že sa hv nakladali do vozidla zn. F. M..

XX. Z vykonaného dokazovania (body XX až XX odôvodnenia tohto rozhodnutia) teda nebolo preukázané, či v S. boli všetky hv, resp. niektoré z nich, resp. či v S. sa nenachádzali aj niektoré iné veci alebo úplne iné veci, než ktoré mala na základe osvedčenia o dedičstve žalovaná žalobkyni vydať (veci v S. mali byť poväčšine zabalené v krabiciach). V každom prípade rozpornými výpoveďami strán

a svedkov nebolo v konaní preukázané, ktoré konkrétne veci sa v S. v čase jeho odovzdania žalobkyni nachádzali.

XX. Z vyššie uvedených záverov súdu, vychádzajúc aj z tzv. negatívnej dôkaznej teórie, je potrebné vyvodit' právny záver, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno, keď tvrdenia žalobkyne, že jej hv vydané neboli, v konaní nevyvrátila, pretože z vykonaných dôkazov (výpovede strán a svedkov) nebolo spoľahlivo preukázané, aké konkrétne veci sa v S. v čase jeho odovzdania žalobkyni, nachádzali, resp. či sa v ňom nachádzali aj veci z dedičstva, resp. ktoré z nich.

XX. F. však v priebehu konania nebolo preukázané, že hv existujú a teda ani to, že ich žalovaná v čase vyhlásenia rozsudku mala v držbe, a teda objektívne nebolo možné vyhovieť prvému petitu žalobkyne, súd žalobný návrh žalobkyne o vydanie hv zamietol.

XX. V ďalšom priebehu konania bolo potrebné posúdiť dôvodnosť eventuálneho petitu žalobkyne, uplatnenej peňažnej náhrady voči žalovanej. Y. dokazovaním dospel súd k záveru, že žaloba bola čo do základu eventuálneho petitu podaná dôvodne, pretože žalovaná mala povinnosť hv žalobkyni vydať, pričom ich vydanie v priebehu konania nepreukázala.

XX. J. žalobkyňa v eventuálnom petite žiadala, aby jej žalovaná v prípade nevydania hv zaplatila I.,XX eur, s tým, že hv majú zostatkovú hodnotu vyššiu, než akej sumy sa v konaní od žalovanej domáha, treba uviesť, že v konaní (ale ani v dedičskom konaní, ktoré mu predchádzalo) okrem motorovej píly zn. P. neboli hv nijako bližšie identifikované, zostalo takisto nepreukázané, v akom boli stave, kedy boli nadobudnuté a ich hodnota bola určená len odhadom, vychádzajúc z internetových stránok. C. z pripojeného dedičského spisu sa tieto veci bližšie identifikovať nedali (v osvedčení o dedičstve sú tiež uvedené len veľmi všeobecne), strany sporu (v tom konaní účastníci) sa však dohodli na hodnote všetkých týchto hv v sume I. eur a teda je podľa právneho názoru súdu nedôvodné požadovať od žalovanej, ktorá sa na tejto zostatkovej cene hv takisto dohodla, niekolkonásobne vyššiu sumu, navyše bez akejkolvek bližšej špecifikácie niektorých vecí a bez predloženia akýchkoľvek dokladov o zakúpení a kúpnej cene týchto vecí (okrem motorovej píly), pričom takéto konanie žalobkyne je aj podľa právneho názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi (§ X ods. X OZ). X. byť predsa na ujmu žalovanej, ak žalobkyňa v dedičskom konaní, navyše zastúpená advokátom, sa so žalovanou dohodla na podstatne nižšej zostatkovej cene hv, než akú podľa nej tieto veci v skutočnosti majú. V. žalobkyne, že v dedičskom konaní nevenovala pozornosť finančnej hodnote týchto vecí, nie je možné použiť na ujmu žalovanej strany.

I J. žalobkyňa v konaní tvrdila, že v osvedčení o dedičstve nedošlo k dohode o zostatkovej cene hv, pretože táto je uvedená už v bode II. osvedčenia (v časti súpisu aktív a pasív dedičstva) a nie v bode IV. osvedčenia (dohoda), súd sa s týmto záverom žalobkyne nestotožňuje, pretože predmetné osvedčenie o dedičstve treba, tak ako to uviedol i právny zástupca žalovanej, posúdiť komplexne a nielen poukázať na článok IV. tohto osvedčenia, z ktorého nemá vyplývať dohodnutá hodnota predmetných hnuiteľných vecí. Zo samotného osvedčenia vyplýva, že k samotnému vydaniu tohto rozhodnutia predchádzalo jednak predbežné šetrenie notárky, ako aj získavanie informácií a údajov od účastníkov konania, teda nielen údaje v rozsahu dedičstva, ale aj k hodnote dedičstva. V článku II predmetného osvedčenia v bode X.X sú hnuiteľné veci, ktorých vydanie žiada žalobkyňa, určené na sumu I. eur.

XX. V súdnom (dedičskom) konaní nebolo teda medzi stranami sporné, že hodnota hv je I. eur a preto nie je ani možné v následnom (inom) konaní (pokiaľ ide o hodnotu hv) rozhodnúť inak, pretože prípadným iným rozhodnutím o hodnote hv (podľa eventuálneho petitu) by súd zasiahol do právoplatného rozhodnutia o dedičstve v časti hodnoty aktív.

XX. Z vyššie uvedených dôvodov uložil súd žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni peňažnú náhradu hv, sumu I. eur.

I B. si svoju povinnosť vydať žalovanej hv, resp. zaplatiť jej peňažnú náhradu v prisúdenej výške riadne a včas nesplnila, preto sa žalobkyňa v konaní dôvodne domáhala voči žalovanej takisto zaplata úrokov z omeškania z prisúdenej sumy I. eur, odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej, v uplatnenej výške X,XX% ročne, ktorý nárok bol v súlade s ust. § I ods. X OZ v spojení s ust. § X nariadenia vlády č. I Z.z.. R. preto uložil žalovanej takisto povinnosť zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania špecifikované vo výroku II. rozsudku.

XX. J. sa žalobkyňa v konaní domáhala od žalovanej zaplata sumy vyššej (l.,XX eur spolu s úrokom z omeškania vo výške X,XX% ročne zo sumy l.,7X eur od XX.X.l. do zaplata), súd v prevyšujúcej časti (l.,XX eur spolu s úrokom z omeškania vo výške X,XX% ročne zo sumy l.,7X eur od XX.X.l. do zaplata) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

XX. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § I. ods. X M.. V konaní bola žalobkyňa úspešná čo do istiny vo výške l. eur a neúspešná čo do istiny vo výške l.,XX eur. K. úspechu k neúspechu bol u žalobkyni v pomere XX,X% : XX,X%. O. úspech žalovanej bol teda v spore vo výške XX% (XX,X - XX,X), z dôvodu ktorého o náhrade trov konania rozhodol súd tak, že žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu XX%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ I. ods. X M.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach (§ 357 písm. d/ CSP v spojení s § 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.